

Josie věděla, jak může následovat příklad Ježíše Krista.

JoLyn Brownová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Josie seděla se svou sestřenicí Ashlyn pod stromem u jejich domu.

„Přála bych si, abychom našly něco zábavného, čím bychom si mohly vydělat nějaké peníze,“ řekla Josie.

„Možná bychom si mohly vydělávat tím, že budeme lidem pomáhat,“ řekla Ashlyn.

„Co kdybychom založily klub?“ vyskočila s nadšením Josie. „Jako třeba klub hlídání mazlíčků nebo venčení psů.“

„Mohly bychom dělat všechno možné,“ řekla Ashlyn. „Lidé pořád potřebují nějakou pomoc. A zaplatili by nám.“

Ashlyn měla pravdu. Josie vídala každý den lidi, kteří potřebovali pomoc.

Najednou dostala Josie jiný nápad. Zalil ji přitom hřejivý pocit. Vzpomněla si na to, jak se minulý rok dala pokřtít. Slíbila, že bude vždy pamatovat na Ježíše a následovat Jeho příklad. Napadlo ji, jak to může udělat.

„Co kdybychom měly klub, který pomáhá lidem zdarma?“ zeptala se Josie. Hřejivý pocit ještě zesílil.

Ashlyn nadšeně vykulila oči. „To by byla zábava!“ zvolala. „Můžeme pomáhat lidem ve škole i v církvi – vlastně kdekoli.“

„Můžeme ho pojmenovat Klub pomocníků!“ řekla Josie. „Začneme zítra ve škole.“

Druhý den běžela Ashlyn s Josie o přestávce ke hřišti.

„Vidíš někoho, komu bychom mohly pomoci?“ Ashlyn si stoupla na špičky a zahleděla se směrem k vlnité duhové skluzavce.

„Zatím ne.“ Josie prohlédla prolézačky a houpačky. Děti se klouzaly a houपालy. Házely si míčem a skákaly přes švihadlo. Nezdálo se, že by někdo potřeboval pomoc. Všichni byli s nějakým kamarádem. Pak uviděla mladší dívku se švihadlem, která byla úplně sama.

ILUSTRAČE: TANJA REX

Josie chytla Ashlyn za ruku. „Podívej se tamhle!“

Josie a Ashlyn si vzaly švihadla a zamířily k dívce.

„Ahoj! Já jsem Josie.“

„A já Ashlyn. Jak se jmenuješ ty?“

Dívka se zatvářila překvapeně. „Jsem Leslie.“

„Chceš si s námi hrát?“ Josie zvedla švihadlo. Leslie se usmála. „Ano!“

Ashlyn a Josie naučily Leslie nové druhy skoků přes švihadlo. Když zazvonilo, rozloučily se. Josie měla dobrý pocit. Věděla, že je od Ducha Svatého.

Kdykoli potom Josie a Ashlyn potkaly Leslie na chodbě, pozdravily se s ní.

Josie a Ashlyn vyhledávaly další lidi, kterým mohly pomáhat. Někdy řekly někomu něco hezkého a snažily se mu zlepšit náladu. Jindy pozvaly děti, aby si s nimi hrály.

Jednou se Josie před školou usmála na chlapce a řekla: „Máš pěkné dinosauří tričko.“

Chlapec se zaculil a podíval se na své tričko. „Díky.“

Když se Josie posadila, uvědomila si, že to vůbec neudělala kvůli jejich klubu. Udělala to jen tak.

Pomyslela na všechny nové kamarády, se kterými se seznámila od doby, co s Ashlyn klub založily. Josie opravdu bavilo lidem pomáhat. Chtěla udělat něco hezkého pro ještě více lidí. Klub pomocníků jí pomáhal být laskavější. A to byl skvělý pocit. ●